

ברית המועצות: הנכס האמיתי - מנחם בגין

כולל רשת הבנקים של הסייפריי באוסטרליה הונג קונג, שנוהלה באורח בלתי לגאלי על ידי ראשי המודיעין, עין, בכללם ראש השירות לשעבר, ויליאם קולבי.

ההרואין עצמו נמכר בארצות הברית ובמערב אירופה באמצעות ראשי הפשע המאורגן. להערכת דובר מחלק הסמים במישרת ארצות הברית, מצליחה המישרת למנוע הברחת המישה אחוז בלבד מכמות ההרואין הייבואת. במערב גרמניה, שגם היא ארץ יעד חשובה לסחר הסמים, המצב גרוע עוד יותר. ב-1980 הצליחה המישרת להניח את ידה רק על 180 קילוגרמים מתוך 20 טון הרואין שהוברחו לגרמניה!

בעוד שההברחה מאפגניסטאן מנוהלת בצורה פרטית

הסריתועלת, וחלק ממכשירי האיתור המשוכללים לא הורכבו עליהם כלל. לכן יכולים הטייסים הישראליים לטוס מעל אדמת סעודיה כאוות נפשם.

הקשר הכוונתי, ביקור של שרי החוץ של כונית במוסקבה, שייך סבאח אל-אחמד, הביא לתוצאות מיידיות. הסובייטים הסירו את התנגדותם להקמת אירגון איזורי של מדינות המפרץ. כונית מהווה גשר בין ברית המועצות לסעודים, וכל מדינות המפרץ הנמכרו את טון הביקורת שלהם בפרשת אפגניסטאן. נסיך הכתר הסעודי, פאהד, הדליף ידיעות על געעים תכופים בין נציגיו לבין נציגים סובייטים. בין שתי המדינות אין יחסים דיפלומטיים מאז 1938, אבל האמריקאים אינם יכולים להיות בטוחים שמצב דברים זה ימשך לעד.

לפני שבועות אחדים העניק שליט האמירות הערבית המאוחדת, שייך זייד בין סולטאן, ראיון ליומון אמריקאי בקליפורניה. העיתונאי הנדהם שמע מהשייך הסופר שמרני והאנטיקומוניסטי שורה ארוכה של הצהרות פרו סובייטיות. הוא טען שתהיה זו שטות לראות בברית המועצות אויבת עיקרית של העולם הערבי, ושהדוק טרינה של אלכסנדר הייג מוטעית לחלוטין. השייך אף הגדיל לעשות וטען שהנוכחות הסובייטית באפגניסטאן היא מוצדקת. מאחר והם הומונו על-ידי הממשלה החוקית של ארץ זו!

מנהיגי סעודיה אמרו דברים דומים לכתב הגארדיין הלונדוני, דיוויד הירסט. "איננו רואים בסובייטים סכנה לשלום האיזור", אמר לו אחד הנסיכים הבכירים, "אני מבין מדוע סוריה פונה לסובייטים. אם ישראל תצליח להכניע את סוריה, יהיו כל שליטי ערב כפופים לתכתיב של מנחם בגין."

ואומנם, נראה כאילו התהה לסובייטים עדנה חדשה במיזרח התיכון, ולא-דווקא בשל הברית הלוזית-אתרית

צרכן הרואין בפעולה
סט מהדוד סט

נית במקצת - מגדלי האופיום מקצים חלק מהיבולים למורדים כקצין מילחמה - פועלת פקיסטאן בצורה קצת יותר מסודרת, כראוי למעצמה גרעינית. המברית הראשי של סמים מפקיסטאן אינו אלא, לטענת הקאונטר-ספיי, ראש מחלק הסמים במישרת פקיסטאן, ריזה חוסיין. עמיתו בווינגטון הדליפו לעיתונות שחוסיין לקח עמו לסיור רשמי באירופה כמות לא מבוטלת של הרואין מעובד. מעבר לסיפור המשעשע הזה קיימת הכוונה להאריך, ככל האפשר את המילחמה באפגניסטאן.

אחרי שמישטרו של ג'ימי קארטר הצליח לבודד את הסובייטים במרחב, נמצאת ארצות הברית של הנשיא רונאלד רגן בנסיגה. הדברים הגיעו לידי כך שעיראק ואיראן ביקשו תיווך סובייטי בסיכסוך ביניהן!

משקפים מערביים רציניים מאמינים שהנכס הסובייטי האמיתי במרחב הוא ראש-ממשלת ישראל, מנחם בגין. רק בגללו ובגלל הסובלנות של רגן כלפיו, סבורים רוב המומחים האירופיים, חזרו הסובייטים לאזור.

ברית המועצות עצמה גורסים שאובדן כל דריסת-רגל במצריים היא עדיין אבידה כבדה עבור הסובייטים. כמה מראשי הקרמלין סבורים שאף מצב דברים זה עשוי להשתנות לטובת ברית המועצות אחרי אפריל 1982, וזאת, למרות התחייבויות התגניזיות של סאדאת להיות השותף העיקרי של ארצות הברית במרחב.

ארצות הברית:

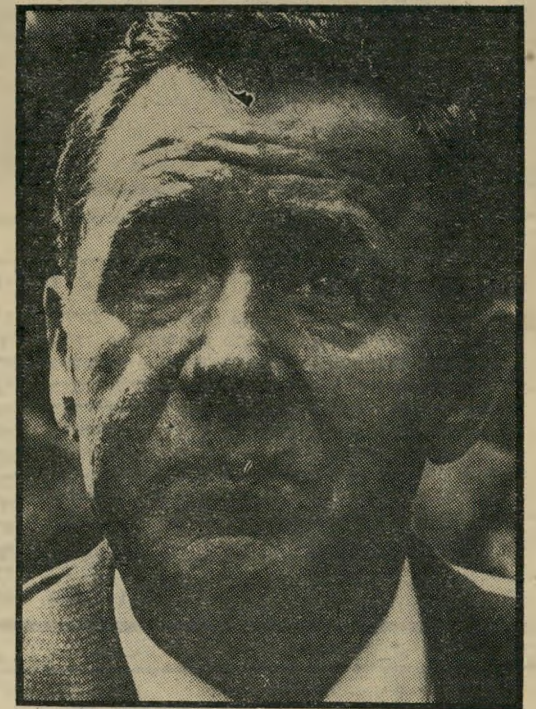
ה-C.I.A. מפיץ הרואין

במחצית הראשונה של 1981 מתו 48 בני-אדם מהרעלן הרואין בבית ארצות הברית, וושינגטון. עורכי הרבעון האמריקאי האנטי-מסדי, קאונטר-ספיי, משוכנעים ש-הסם המסוכן מגיע לארצות הברית באמצעות סוכני הסייפריי.

הקאונטר-ספיי עצמו מהווה תופעה מרתקת ממש. העיתון נוסד על ידי סוכני מודיעין אמריקאיים לשעבר, בעלי השקפות ליברליות. בעידן ג'ימי קארטר פרח העיתון, התוקים החדשים איפשרו חשיפת סודות מדינה, כביכול, וגרמו לשורת פירוטומים מתועדים היטב על מעללי הסייפריי בארצות זרות, בעיקר בעולם השלישי. העיתון פירסם לא רק ידיעות בלעדיות למכביר, הוא גם הניח עיתונים אמריקאיים חשובים, כמו וואשינגטון פוסט וניו-יורק טיימס, במידע חשוב ואמין, שעסק, בין השאר, גם במעורבות ראשי הפשע המאורגן בפעילות המודיעין האמריקאי.

העיתון טוען שבתקופת פעילותם העניפה של סוכני הסייפריי נגד עמי הודוסין פרצה ארצות הברית הירי או מתוצרת לאוס ותאלנד. אחרי רגיעה של כמה שנים עלתה שוב עקומת המוות מהרעלות הרואין. אבל עתה המקור הוא דרום-מערב אסיה, במיוחד אפגניסטאן ופקיסטאן.

מחקר מעמיק שערך העיתונאי האוסטרי, האנס גיאורג בר, העלה שסוכני הסייפריי מספקים לראשי המורדים באפגניסטאן נשק תמורת אופיום. בר טוען שהסוכנים לא משלשלים את הרווחים לכיסם, אלא מממנים באמצעותו תו פעולות התרניות נגד מישרת החשודים בחוסר אהדה לארצות הברית. לפעילות זו יש תקימים רבים.

שרי-חחון הסובייטי גרומיקו
בזכות בגין ורגן

פיתרוס-תימנית. רשימת המבקרים הערביים במוסקבה, שפורסמה בגליונו החדש של הירחון דה מידל-איסט, היא מגוונת ביותר. נוסף לנשיא לוב מעמר קדאפי וראש-הממשלה שלו, עבד-אלסלאם ג'לוד, ביקרו בי בירת ברית המועצות גם מלך ירדן, שר החוץ של כונית, נשיא אלג'יריה, ראש המחלקה הפוליטית של אש"ף וסגן-ראש-ממשלת עיראק.

כל המבקרים הביעו בפני מנהיגי הקרמלין את הערכי תם לעמדה הסובייטית האיתנה במשבר הטילים הסוריים. הם הדגישו את הניגוד בין האהדה הסובייטית לערבים, לבין סיעה של ארצות הברית לישראל. אפילו העיכוב הומני של מטוסי הקרב האמריקאיים לישראל לא עשה עדיין את הרושם הדרוש. אצל כל מנהיגי ערב, חוץ מנשיא מצריים, קמפ-דיוויד הוא מילת גנאי חמודה. למרבה האירוניה דווקא המדינות הערביות השמרניות מעוניינות להחזיר את הסובייטים. במידה מסוימת, לזירה המרחבית.

ברית המועצות טענה באוזני הערבים, שמיבצע כמו הפצצת הכור הגרעיני בעיראק לא יכול היה להתבצע ללא הסכמה אמריקאית. מטוסי האיווקס הסעודיים הם

מוזאמביק: מיליארד

דולר לפיתוח הנמלים

מנהיגי מוזאמביק זימבאבוה, סאמורה מאשל ורוברט מוגאבה, הם ידידים ותיקים וחברים לנשק. מוגאבה בילה חלק ניכר משנות גלותו הארוכות בי מוזאמביק, וזכה לעזרה ממישר הפרליון. עד ל-עצמאותה מפורטוגאל, ב-1975, נהגה מוזאמביק לייצא 3/4 מהיצוא הרדודי. עם קבלת העצמאות הצטרף מאשל, כמונו, לתרום על רודוניה. למרות ההפסד העצום בהכנסות.

עתה, עם הרעת היחסים בין זימבאבוה לדרום אפריקה, מקווה מאשל לזכות מחדש ביצוא הזימר באבווי. למוגאבה אין מוצא לים, והוא נאלץ לשווק 70 אחוזים מהיצוא של זימבאבוה באמצעות נמלים דרום-אפריקאיים. מאשל מציע לזימבאבוה להשתמש בשלושת הנמלים שלו, מאפוטו, באיירה ונאקאלא. המסוגלים לטפל בכמות סחורות הגדולה פי-ארבעה מזו המגיעה לשם כיום. בכך תגיע ליישום מעשי הקמת אירגון עמי אפריקה הדרומית, שקיים את ועידתו הראשונה לפני שנה בדיוק במאפוטו. בירת מוזאמביק. בוועידה השתתפו זאמביה, אנגולה, טאנזניה, בוטסוואנה, לאסוטו, סוואזילנד, זימבאבוה, מוזאמביק ואפילו מלאווי. המטרה הייתה ונשארה: השתחררות מהייה ככל האפשר מהתלות הכלכלית בדרום-אפריקה הגזענית.

מאז השקיעה מוזאמביק כמעט מיליארד דולר בפיתוח מסילות-ברזל ונמלים. כתב דו"ר, רודני פינדר, מדווח שמאשל הצליח להתגבר על מיכשר לים רבים, כולל הפיגור הטכנולוגי העצום של ארצו, שעם קבלת העצמאות היו 97% מתושביה אנאלפ-ביתיים!

המיכשול העיקרי הוא עתה פוליטי. קהילת אנשי העסקים הלבנים ברודויה מעוניינת, כמונו, להנציח את התלות בדרום-אפריקה, ומערימה מיכשולים על הקשרים עם מוזאמביק.